sorokban

Magyarok az EU-ban

DM-információ

Milyen lesz a magyarság sorsa az Európai Unióban címmel tart holnap előadást Pető Ferenc professzor a MÁV Vasút a gyermekekért alapítvány dísztermében (Boldogasszony sugárút 44.). A szegedi származású filozófus, üzletember 50 éve él az USA-beli Hustonban, nevéhez fűződik a szofokrácia (a teremtő gondolatok uralma) nemzetközi mozgalom megalapítása. Az április 27-i előadás kezdési időpontja: délután fél 6 óra. A belépés ingyenes.

Klebelsberg a III. évezredben

DM-információ

A Magyarok Világszövetsége Universitas Tagozata és az „Ötágú Síp" Kulturális Egyesület szervezésében április 27-én, este 6 órakor dr. Hencz Péterrel találkozhat a közönség az MDF Gyertyámos utca 4. szám alatti szegedi székházában. Az est témája: Klebelsberg Kuno, a harmadik évezred minisztere. Házigazda dr. Lázár György egyetemi tanár. A belépés díjtalan.

Barokk zenekar Svájcból

DM-információ

Ma, szerdán este fél 8-kor egyedülálló eseményben lesz részük a zenekedvelőknek: Szegedre látogat a svájci Capriccio Basel nevű barrokk zenekar és a Honvéd téri református templomban ad hangversenyt. A műsoron szerepel Schmelzer: Fechtschule (vívóiskola), Albicastro: Concerto a 4 op.7, Wassenaer: Concerto Armonico IV.. J.S. Bach: d-moll kettősverseny két hegedűre és zenekarra, BWV.1043 (Szólóhegedű Borhi Éva, Barczi Péter), J.C. F. Bach:d-moll Sinfonia című alkotása. Közreműködik: Dominik Kiefer (koncertmester), Bori Éva, Barczi Péter, Christoph Rudolf (barokkhegedű), Chiharu Abe (barokkbrácsa), Felix Knecht (barokkcselló), Matthias B. Frey (barokkbőgő), Izumi Ise (csembaló). A belépés díjtalan, a látogatók esetleges adományait köszönettel veszik.

Ebtartók figyelmébe!

„Kérjük a lakosságot, hogy a tulajdonukban, illetve a felügyeletük alatt álló ebeket – különösen Tápé, illetve a Tisza partvonalának térségben – ne engedjék ki a közterületre. A szabadon lévő (kóbor) ebek ugyanis nagy mértékben zavarják és veszélyeztetik az árvízvédelmi munkát végző, a területen folyamatos készültségben lévő dolgozókat. Kérjük, hogy a térségben lévő futtatóhelyeket se használják a védekezés ideje alatt. A szabadon lévő (kóbor) ebekkel kapcsolatban Az ebtartásról szóló 28/1999. (VI. 14.) Kgy. – rendelet alapján történik intézkedés, a tulajdonossal szemben egyidejűleg kezdeményezett szabálysértési eljárással."

Dr. Mezey Róbert
jegyző

Az oldal Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzatának támogatásával készült. Szerkesztő: KISIMRE FERENC

Hat év múlva mindenhol lesz csatorna

Átalakul a szegedi vízmű

Az újszegedi Hargitai utcában is hamarosan kezdődnek a csatornázási munkálatok. ***(Fotó: Karnok Csaba)***

A Szegedi Víziközmű Működtető Rt. pályázatot nyújtott be a város teljes csatornahálózatának és az új szennyvíztisztító telepének kiépítésére, illetve Újszentiván, Tiszasziget, Deszk és Kübekháza bekötésére a rendszerbe. A közel 17 milliárd forintba kerülő beruházás ISPA-támogatás (Európai Uniós előcsatlakozási támogatás) segítségével készül el 2006-ig.

A szegedi önkormányzat hozta létre a társaságot – mondta *Novák Gyula,* a Szegedi Víziközmű Működtető Rt. vezérigazgatója. Erre azért volt szükség, mert a Legfelső Bíróság várhatóan májusban dönt a Szegedi Vízmű Kft. megszűnéséről és törvény írja elő, hogy minden településen biztosítani kell az vízellátást. A fogyasztók a változásból nem sokat fognak észre venni. Csak annyi különbség lesz az új és a régi szolgáltató között, hogy *ezentúl a vízdíjak csak az inflációkövetően fognak emelkedni, több lesz a városban a csatorna, illetve a vízmű magánkézből köztulajdonba kerül.*

Szegeden alig van olyan városrész, amely száz százalékosan le lenne csatornázva. Jelenleg 310 kilométer hosszú csatornahálózat húzódik a város alatt, de még 170 kilométer hiányzik a teljes lefedettséghez. *Száraz időben naponta 40 ezer köbméter szennyvizet „gyártanak" a szegediek,* s ezt a hatalmas mennyiséget csakis megtisztítva szabad a Tiszába engedni. A hiányzó csatornahálózat és az uniós követelményeknek megfelelő szennyvíztisztító telep megépítése 67,4 millió euróba, azaz 17 milliárd forintba kerül összesen. A hat év múlva teljesen elkészülő beruházás költségét lehetetlen önerőből előteremteni, ezért a szegedi társaság pályázatot nyújtott be a Közlekedési, Hírközlési és Vízügyi, illetve a Környezetvédelmi Minisztériumhoz az ISPA-támogatás elnyerésére. Az ISPA környezetvédelmi és infrastrukturális (utak, hidak, csatornák építése) fejlesztéshez nyújt segítséget. A támogatást többnyire régiók felzárkóztatásához adják, ezért Szeged egyedül nem sok eséllyel „szállhat ringbe", így több települést is bevontak a pályázatba. Most júniusban dönt az Európa Bizottság arról, hogy megkapjuk-e a pénzt vagy sem. Ha igen, akkor már 2001 elején elkezdődhetnek a munkálatok.

A beruházás Szeged mellett Újszentivánt, Tiszaszigetet, Deszket és Kübekházát is érinti. A négy község száraz időben naponta 1100 köbméter szennyvizet „termel", de összesen 3460 ingatlan még nincs bekötve a hálózatba és 158 kilométer hosszú csatorna hiányzik. Szegeden, Gyálarét és Klebelsbergtelep között épülő szennyvíztisztító telep ennek a négy településnek a szennyvizét is megtisztítaná. Innen a Tiszába csak is az Európai Uniós szabványoknak megfelelően kezelt vizet engedhetnek, vagyis biológiai tisztítás mellett foszformentesítést és nitrátteltávolítást „kap" még a víz.

Újszentivánon és Tiszaszigeten a Szegedi Víziközmű Működtető Rt. üzemelteti majd a közeljövőben a két község közös vízművét, ugyanis márciusban a két önkormányzat együttes ülésén elfogadták az rt. ajánlatát. A társaság feladata lesz itt a víz termelése és elosztása, illetve a hálózat karbantartása.

Kormos Tamás

Közműhiány

Munkatársunktól

Szegeden még 170 ezer 820 méter hosszú csatornahálózat hiányzik, illetve még 12 ezer 10 ingatlan nincs bekötve a rendszerbe. A csatornák hiánya városrészekként a következőképpen alakul: Fodorkertben 2200 métert kell építeni és 151 ingatlan kell bekötni; Felsővároson (480, 48); Rókuson (430, 37); Móravárosban (1710, 98); Alsóvárosban (7235, 559); Újszegeden (14 ezer 435, 1207); Tápén (21 ezer 680, 1658); Petőfitelepen (11 ezer 740, 1045); Új-Petőfitelepen (7760, 456); Baktón (4600, 418); Béketelepen (6060, 413); Kiskundorozsmán (35 ezer 260, 2695); Klebelsbergtelepen (1250, 103); Kecskéstelepen (6430, 498); Szentmihályon (14 ezer 610, 649); Gyálaréten (8250, 368) és Szőregen (26 ezer 690, 1842).

Végleg letette a poharat

„Károlynak hívnak. Alkoholista vagyok." Ez a mondat kísérte végig a 60 év körüli férfi fél életét. Elvesztette családját, egészségét, és csak egy barátja volt: a pohár. Közel 40 évig élte a szenvedélybetegek mindennapjait. Többször megpróbált kitörni a bűvös körből, de mindig visszaesett. Aztán egyszer csak történt valami...

A férfi kálváriája egészen fiatal korában kezdődött. Még csak általános iskolás volt, amikor először „kóstolt bele" az alkoholos mámor világába. Házibulikba járt rendszeresen a barátaival, ahol a hangulatot édes likőrök formájában töltötte magába. Egy idő után már nem is tudott bulizni úgy, hogy ne ivott volna előtte. Aztán jöttek az erősebb italok: a konyak és a whisky, rendszeresen látogatta a kocsmákat. Középiskolás korában azon vette észre magát, hogy nem tud meglenni az ital nélkül. Alkoholista lett.

Ébredés után az első mozdulata a pohár felé vezetett, Nem is tudta elkezdeni a napot, amíg 2-3 felest meg nem ivott. Még a ceruzát is képtelen volt megfogni józan állapotban.

– Fordítva működtem, mint a „normális" emberek – mondja Károly mosolyogva. – Józanon agresszív, alkoholos állapotban nyugodt voltam. Napi 2-3 litert ittam. Bármit, ami alkoholnak számított. Minden problémámat az itallal oldottam meg, és mindig találtam okot az ivászatra. Ez adott nekem bátorságot.

Mikor megnősült, Károly eleinte megpróbálta titkolni betegségét. Szerette feleségét, és időközben megszületett lányát sem akarta elveszíteni. Nem sikerült. A késő éjszakába nyúló kocsmázások után mindig áradt belőle a piaszag, amit egy idő után nem lehetett hogy kimagyarázni. Felesége elhagyta, és magával vitte a lányát is.

A férfi ezután egyre mélyebbre süllyedt. Minden pénzét a kocsmába hordta, de egy idő után már nem volt miből innia. Egyre rosszabbul érezte magát, kialakultak az elvonási tünetek. A rosszullétek gyarapodtak, rázta a hideg, végül egy görcsös epilepszia roham után a kórházban kötött ki. Összesen hat gyógykezelésen vett részt. Minden alkalommal ígért fűt-fát, de ahogy kilépett a kórházkapun, az ivócimborák ismét visszarántották. Így ment ez egészen addig, amíg az orvosok nem találtak három fekélyt a gyomrában. 1993-ban megműtötték: a gyomra egyharmadát ki kellett venni. Rokkantnyugdíjas lett. Ekkor ébredt rá igazán, hogy mit tett magával. Másfél évig nem nyúlt a pohárhoz.

Két évvel a műtétje után azonban ismét masszív alkoholista volt. Reggelente képes volt egyszerre fél liter unicumot is meginni. Második házasságát is tönkretette, ezúttal fiát veszette el felesége mellett. A lehető legmélyebb ponton volt, amikor egyik ismerőse felhívta figyelmét a Magyar Kékkereszt Egyesület szegedi csoportjára, amely a szenvedélybetegek gyógyítását vállalta magára. Károly elment Dömösre, az egyesület kórházába, és – ahogy ő mondja – ott kapta meg az Úr kegyelméből a szabadulást. Megtalálta a helyes utat, és már egyáltalán nem iszik. Mindezt egyedül a hitnek köszönheti.

Károly ma már elmondhatja, hogy kigyógyult. Sokat szenvedett, megfizetett kellőképpen botlásáért, de ez most már csak a múltja. Mindkét gyermekével helyreállt a kapcsolata, és értékrendje is teljesen átalakult. Ahogy mondja, apróságoknak is tud örülni, egy bibliai versen egész napokat képes gondolkodni.

– Most már látom, hogy életem nagy részében lelkileg teljesen üres voltam, és soha nem éltem igazán. Ha újra kezdhetném az életemet, már tudnám, hogy minden problémából csak az Úr segítségével van kiút – mondja csillogó szemmel Károly, és tudom, hogy ez az ember végleg megtalálta a helyes utat.

Timár Kriszta

Esély a Stabilitásra Alapítvánnyal

Segítjük a balkáni demokratizálódást

Szeged eddig kétszer adott otthont a stabilitási konferenciának. A tavaly Szarajevóban rögzített alapvető célkitűzések gyakorlati megvalósítását célzó összejöveteleken a résztvevők immáron csak „szegedi folyamatról" beszéltek. Egy olyan tevékenységről, amely az Esély a Stabilitásra Alapítvány működéséhez is kapcsolódik. Az alapítvány létrejöttéről és munkájáról dr. Bartha László országgyűlési képviselővel, Szeged polgármesterével beszélgettünk.

– Polgármester úr, ön ennek a nemzetközi támogatást biztosító alapítvány kuratóriumának az elnöke. Hogyan jött létre az alapítvány?

– Amikor tavaly Jugoszláviában kitört a háború, megkezdődtek a bombázások, akkor vált egyértelművé számunkra, hogy olyasvalamit kell itt Szegeden létrehoznunk, amivel segíthetjük a határon túli, illetve az egész balkáni térség demokratizálódását. Két külön vonalon, de párhuzamosan haladtunk a Szegedi Biztonságpolitikai Központ kialakításával, valamint a tömegtájékoztatás, a szabad média, a Jugoszláviában élő demokratikus beállítottságú közéleti személyiségek külföldi útjának segítésével. Voltaképpen a szabad információáramlás elősegítésével.

– Mindehhez azonban pénz kellett...

– Az első szegedi stabilizációs konferencián, amelyet városunk 148 más pályázó előtt versenyben nyert meg, fogalmazódott meg az alapítvány ötlete. Szeged 25, a magyar kormány 350 milliót ajánlott fel az alapítvány létrehozásához, így voltaképpen ezzel az összeggel indult a működése is.

– Kitírták az első pályázatot. Mennyien jelentkeztek és milyen összegű támogatást kaptak a pályázók?

– Összesen 1,2 milliárdnyi támogatásra érkezett igény, a jelentkezők száma elérte a 150-et. A pályázatok elbírálása után 46 pályázó kapott alapítványi támogatást, összesen 256 millió forint összegben. Többségében, mintegy kétharmad arányban, a szerblakta területekről igénylők kaptak pénzt, a többiek vegyes, tehát magyar-szerb, illetve más népességű vidékekről érkezett kívánalmakat elégítettünk ki. Ennek elsődleges oka az volt, hogy véleményünk szerint, mindenekelőtt a Szerbia déli részén működő tömegtájékoztatást kell támogatni. Azt a látszatot is igyekeztünk elkerülni, hogy ez az alapítvány csak arra jó, hogy a délvidéki magyarokat támogassa. Ilyen feltevés korábban az EU részéről merült fel.

– Most, miután bebizonyosodott, hogy az alapítvány kuratóriuma tárgyilagosan, a szükségleteknek megfelelően osztotta szét az anyagiakat, az „Unióban" nem reagáltak erre?

– Nagy valószínűség szerint ez is hozzájárult ahhoz, hogy 3 millió dollárt kapott az alapítvány, amelyet 3 év alatt juttatunk majd el a rászorulóknak. nagyon bízom abban, hogy korábban létrejön a demokratizálódás e térségben és az alapítvány működése okafogyottá válik.

– Mikor lesz a következő pályázati kitírás?

– Májusban. A nyár folyamán bíráljuk el a kérvényeket, a következő szegedi konferencián, valószínűleg szeptemberben, már be tudunk számolni arról is, hogy kiket támogatunk.

– A kuratórium elnökeként, ön azt a feladatot kapta, hogy a következő stabilitási konferencia kezdetéig ismerkedjék meg az alapítvány által támogatott területen uralkodó viszonyokkal, s a pénzek felhasználásának módjával is. Mikorra tervezi ezt az utat?

– Ellenőriznem kell, hogy valóban a kívánt célokra fordítják-e az anyagi támogatást. Ezért a közeljövőben Montenegróba utazom, onnan pedig Szerbiába.

– Sokszor elhangzott az elmúlt időszakban, hogy Szeged szerepe az említettek miatt felértékelődik. Ön is így látja?

– Valós a feltevés. Akárhogyan nézzük, a városnak híd szerepe van ebben a térségben, mégpedig a Balkán és Európa között. Én azt vallom, hogy mi vagyunk Európa kapuja a balkániak számára, s minden békeszerető társammal egyetemben, azt szeretném, hogy stabil környezetben éljünk, fejlődjék a város és régió. Ezért is vállaltuk ezt a nem könnyű, de hasznos szerepet. Egyébiránt mind több helyről kapok olyan visszajelzést, amelyben méltatják Szeged hozzájárulását a béke és a stabilitás megvalósításában. Ami pedig számomra a legvigasztalóbb: úgy érzem mindenki számít Szegedre, aki a demokrácia elkötelezettje, nem csak a támogatást igénylő térségben, hanem Európában is – mondotta lapunknak dr. Bartha László polgármester.

Kisimre Ferenc

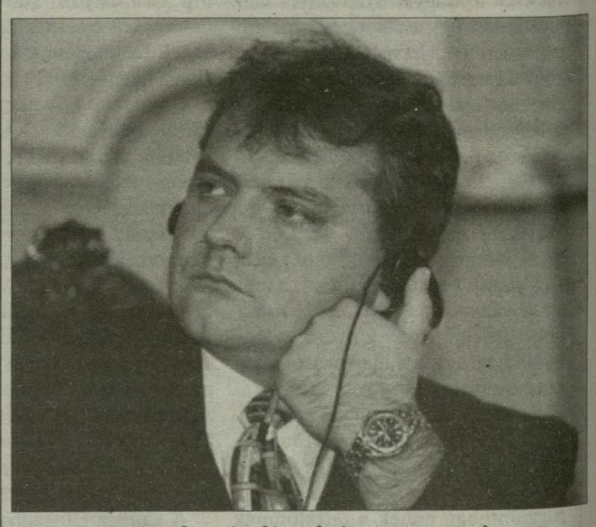

Dr. Bartha László polgármester szerint egyre többen méltatják Szeged szerepét a térség stabilitásának megteremtésében. ***(Fotó: Nagy László)***